

Pogoji za delo so

V letošnjih zimskih počitnicah je organiziral mestni svet Zveze organizacij za tehnično kulturo Ljubljane (v izvedbi Mladinskega tehničnega centra v Ljubljani) strokovni seminar za vodje modelarstva.

Med udeleženci so bili učitelji tehničnega pouka in vsi oni, ki z veseljem vodijo krožke in klube tehničnih dejavnosti v šolah ali KS ter raznih klubih.

Tudi v KS Dravljice so se odločili, da bodo ustanovili na svojem območju klub tehničnih dejavnosti in s tem postavili trdne temelje za širjenje tehnične kulture v tem okolju. Saj pogoji za delo so, da bi res lahko zaživela tehnična kultura tudi v tem predelu Šiške.

Seminarji za radiotehniko, fototehniko in kinotehniko pa bodo predvidoma še v letu 1977 v organizaciji mestne Zveze organizacij za tehnično kulturo Ljubljane.

V zadnjih dveh seminarjih so se vodje tehničnih dejavnosti s področja modelarstva soočili s teorijo in praktičnim delom v raketni tehniki, letalskem modelarstvu in broderskem modelarstvu.

JUGOSLAVIJA V MALEM

Lansko leto je več kot 800 brigadirjev iz Ljubljane sodelovalo na raznih republiških in zveznih delovnih akcijah, od tega tudi precej mladih iz naše občine. Število bi se lahko še povečalo, če bi vodili evidenco o vseh tistih, ki so sodelovali na raznih lokalnih delovnih akcijah. Pa vseeno slabo vodenje evidence ni vzrok, da zadanega gesla »VSAKA OO ZSMS V KRAJEVNI SKUPNOSTI VSAJ ENO LOKALNO DELOVNO AKCIJO« v letu 1976 nismo izpeljali. Vzrokov je več, vsekakor pa so utemeljeni: neusposobljeni in neizkušeni kadri, slabo in nepovezano planiranje delovne akcije z organi krajevnih skupnosti, pomanjkanje finančnih sredstev, nedelavno ponašanje nekaterih osnovnih sredin in še in še... Skratka nismo se dobro organizirali in pripravili, da bi akcijo izpeljali!

DELOVNE AKCIJE SO PRED NAMI

Tudi v letošnjem letu bomo mladi iz Šiške sodelovali — še bolj množično kot poprejšnja leta — na republiških in zveznih akcijah, zadali pa smo si tudi nalogo, da akcijo »VSAKA OO ZSMS V KRAJEVNI SKUPNOSTI VSAJ ENO LOKALNO DELOVNO AKCIJO« izpeljemo v celoti.

Občinska konferenca ZSMS zato poziva vse sredine, kjer mladi organizirano delujejo, da takoj stopijo v stik z drugimi organi krajevnih skupnosti in skupaj planirajo delovne akcije. Seveda pa je treba upoštevati potrebe in možnosti. Pri tem ne smemo zanemariti povezave med OO ZSMS in različnih krajevnih skupnosti, povezave z mladimi iz delovnih organizacij, šol, povezave z različnimi društvi. Možnosti je veliko in plani morajo biti izdelani do konca marca.

S. H.

NI JI ŠE JASNO

Mladenka na sliki: še ne razume, kaj so to deficitni in suficitni poklici in tako ni čudno, če zatrjuje, da bo »igralka, ko bo velika...« Vso srečo! Morda se bodo pa do takrat stvari že spremenile...

Mladi: več odločnosti in (resnične) revolucionarnosti bo treba!

KOMENTAR

Tokrat smo, žal, odpovedali

»Iz študentskega naselja se je odselilo 150 študentov, preko 200 študentov in dijakov je prenehalo s študijem in si iščejo zaposlitev za vsako ceno, učenci iz drugih republik zapuščajo Ljubljano... in še in še je človek lahko prebral takih in podobnih bolj ali manj »neuradnih« podatkov v naših dnevnih časopisih.

Na kratko: študentje niso dobivali štipendij, se pravi — tiste že tako minimalne vsote denarja, s katero se ponavadi tolčejo iz meseca v mesec. Denarja ni bilo ne septembra, ne oktobra, v novembru se je začelo o tem govoriti in »kmalu« je bil podpisan nov družbeni dogovor (menda že tretji), toda o štipendijah ne duha ne sluha. Sprva je bilo slišati, da so bili krivi republiški odbor, ki se je menda večkrat zamenjal, kasneje, to se pravi v letošnjem letu, pa občine, ki niso odvajale sredstev. Imena teh občin ne vem — niso bila objavljena in me tudi ne zanimajo: tudi o vzrokih, zakaj niso sredstva odvajale, se ni veliko govorilo. Pač — vsakdo je krivdo znašal na drugega in zadeva se je »lepo podelila«. Ja, pa še res je — žal!

O problematiki štipendiranja smo že večkrat spregovorili tudi na raznih mladinskih sestankih — žal samo načeloma in ponavadi še takrat brez prizadevanj, se pravi brez štipendistov. Seveda se je na takih sestankih poleg »uvodničarja« tu in tam oglasil tudi kak diskutant in na »krizo«, ki je nastajala, opozoril, vendar je o dejanskem stanju razen študentov samih — ki pa so premalo družbeno organizirani — in univerzitetne konferenice ZSMS vedel le malokdo — še najmanj pa razni mladinski forumi in organizacije, ki bi morali biti prisotni pri reševanju te problematike že v trenutku, ko je le ta nastala. Žal, pravim!

Seveda so se tu in tam tudi taki mladinski »forumi«, ki so se situacije tudi zavedali, vendar razen NEPRODORNIH STALISČ niso naredili nič — in so čakali na pobudo za družbeno akcijo od »zgoraj«. Skratka — ne samo študentje sami, tudi mladinska organizacija je — bodisi zaradi slabe organiziranosti, kadrovskega problema, spanja na pred in po kongresnih lovorikah — pri tej akciji, ko so vsi od nje največ pričakovali — ODPOVEDALA.

Mladi se prevečkrat pogovarjamo in rešujemo le naloge, ki bi morale biti naše stalne, vsakdanje, da pa akcijam, ki bi bile širšega družbenega pomena, posvečamo vse pre malo pozornosti in časa!

Vprašajmo se samo: kdaj in kakšna stališča smo zavzeli do stanovanjske politike (»mladim družinam prostor za življenje, študentom sobe za študij!«), socialne politike, kadrovske politike (eden od problemov je tu li štipendiranje), pravične delitve dohodka znotraj delovne organizacije?

Tudi v praksi si moramo mladi sami izboriti tisto revolucionarno vlogo socialistične mladine, ki je zapisana v raznih resolucijah in statutih. In ne samo na republiški, mestni in občinski ravni, tudi med mladimi v osnovnih sredinah bi morala steči takšna akcija.

Stojan Hribar